

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conradi Oligenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

LXV. Resolutio sacræ Congregationis Concilii Tridentini non bene
intellecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

His addendum existimo, quod cum in articulis pacis Germaniæ, initæ inter Religionarios, & Ferdinandum III. Imperatorem anno 1648., multa dicta & attentata essent, quæ Christianæ Reipublicæ adversarentur, Innocentius X. in bulla, qua declaravit anno 1651. eos articulos irritos, nullosque; edixit etiam, palamque fecit jus primariarum Precum nonnisi ab indulto Apostolico dependere; hæc enim sunt verba bullæ: *Precumque primariarum eidem Ferdinando in Imperatorem electo à præfata Sede Apostolica concessarum*; quæ quidem declaratio torquet plurimum Acatholicos, & præsertim Fritschium de Jur. primar. Prec. cap. 2. num. 3. in fin., Vitriarium etiam loco adducto lib. 3. tit. 2. num. 9.

Hinc notandus lapsus multorum, qui ex quadam resolutione sacre Congregationis Concilii autumant declaratum à Curia Romana primarias Preces Imperatorum sub dispositione decreti Tridentinæ Synodi sess. 24. cap. 19., quod supra retulimus, haud comprehensas, unde arguunt, quod quemadmodum hæc Preces sub dicti Synodalis decreti constitutione inclusæ non fuerunt, ita neque in Concordatis. Sed prædicti nodum in scirpo quaerunt, neque vim, & verba dictæ de-

LXIV.

Articuli pacis
Germaniæ
non probati
ab Innocen-
tio X.

LXV.

Resolutio sa-
cre Congre-
gationis Con-
cilii Triden-
tini non bene
intellecta.

144 *De primariis Precibus Imperialibus*
finitionis sacrae Congregationis Concilii
intellexerunt : quandoquidem cum tem-
pore Tridentinae Synodi publicatae anno
1564. vigerent indulta primariarum Pre-
cum à Clemente VII. Pontifice concessa
Carolo V. & Ferdinando ejus fratri Im-
peratoribus, necnon aliud à Pio IV. do-
natum Maximiliano II. Ferdinandi filio,
quorum indultorum supra meminimus;
& adhuc Precista plures vigore Precum
Beneficia non obtinuissent, quod non
vacassent meliora, quae eligerent, aut
non reservata in indultis; idcirco fa-
ctum est, ut Tridentini Patres, quibus
cordi erat omnes gratias, in quibus in-
cluderentur Beneficia vacatura, ab Eccle-
sia Dei eradicare, plurimum differuerint,
an indultis Papalibus primariarum Pre-
cum concessis laudatis Imperatoribus,
atque in futurum concedendis, quibus
gratiae de vacaturis continebantur, no-
minatim derogandum esset. Prævaluit
opinio, quod in obsequium Pontificum,
& Imperatorum ea indulta non nomina-
rentur : & quoniam hæc indulta præser-
vare specialiter in decreto videbatur dis-
sonans ab instantiis factis à tota Germa-
nia, & Gallis, hæc gratias, quin earum
nomen penitus tolli clamantibus, idcir-
cò satius putarunt Patres laudati non
me-

meminisse dictorum indultorum in decreto superius relato, ut illa illæsa remanerent. Hanc rem narrat Fagnanus in cap. Nulla num. 9. & 10. de concess. Præbend., ubi subdit, quod Archiepiscopo Cameracen. repugnante exequi Imperiales Preces post Tridentinam Synodum; & asserenti indulta Imperatoribus concessa jam à Tridentino abrogata, Precista (en ejus verba) *Supplicavit declarari per Congregationem Concilii, an dictum caput 19. afficiat hujusmodi concessionem, & indulta ad vacatura sic antea concessa per Romanum Pontificem Imperatori, & demum per Pium IV. confirmata.* Dein subjicit: *Sacra Congregatio censuit hasce primarias Preces non comprehendi in dicto cap. 19.* Et paulò post refert, quod delata re ad Gregorium XIII. Pontificem, is probavit sententiam sacre Congregationis: *Et ultra rationes ponderatas à Sacra Congregatione, addidit Sanctitas Sua, quod meminit tempore Concilii, quando formabatur dictum caput 19. aliquos voluisse addi & primarias Preces Imperatori concessas, sed communior sententia Patrum fuit, ut tolleretur earum mentio, sicque non comprehenderentur in dicto cap. 19.* Idem tradit Chockier. in tract. de indult. Prec. primar. post tra-

146 *De primariis Precibus Imperialibus*
stat. ad regul. Cancellar. in proem.
pag. 2. & 3. vers. Ex quibus, Hermes
etiam supra relatus.

LXVI. Hinc plura argumenta deducuntur con-
tra scriptores, qui has Preces non ab
indulto Apostolico, sed à consuetudine,
& Imperiali jure pendere arbitrantur:
quippe jam intelleximus, Tridentinos
Patres cogitasse etiam de abrogandis in-
dultis Apostolicis, jus primariarum Pre-
cum Imperatori concedentibus, ut om-
ne penitus gratiarum complectentium
Beneficia vacatura, nomen eraderent:
ergo agnoverunt has gratias Apostolicas
esse irregulares, contra sacros Canones,
& nimis præjudiciales Capitulis, & Epis-
copis, uti ipsos Germanos exposuisse iis-
dem Concilii Patribus, jam supra retuli-
mus n. xi. & sequentibus. Quod si ita fa-
ciendum putarunt, quid fecissent si indulta
Apostolica defuissent, & Imperatores
Preces suas direxissent nulla auctoritate
Apostolica suffulti, sed laicali potestate
existimassent disponendum de vacaturis,
& cogendos minis, & pœnis Ordinarios,
& Capirula ad eligendum, & conferen-
dum Precistis. Tridentini etiam Patres
satis declararunt indulta esse de illis, qui-
bus derogatum iri edicebant, quanquam
prævaluerit major pars putans in gratiam

X